

Till
Kulturdepartementet

Remissvar I samspel med musiklivet – en ny nationell plattform för musiken SOU 2010:12

Skapa en särskild myndighet för barn- och ungdomskultur

Vi känner oss tveksamma till den föreslagna organisationen med ett nytt statligt musikverk av två skäl:

- Vi ser ingen konsekvent struktur i statens styrning av olika kulturområden. Kommer exempelvis musikverket att följas av ett dansverk och ett teaterverk?
- Vi ser med oro fram emot gränsdragningsproblem mellan musikverket och Statens kulturråd. Båda kommer på olika sätt att stödja det lokala/regionala musiklivet. Båda kommer att ha ansvar för musikfrågor för barn och ungdom.

Vi tycker det är olyckligt att staten på detta sätt skapar risk för dubbelkommando.

SMoK anser att det skulle vara mer relevant att skapa en särskild myndighet för barn- och ungdomskultur. Precis som inom kulturskolorna är idag gränsdragningen mellan olika konstformer svår. Vi ser inte det som något problem utan som en positiv utveckling. Att i det läget skapa en särskild myndighet för musik känns som ett steg tillbaka. Vi anser att musikverkets nytillkommande verksamhet – inte den museala delen – skulle kunna organiseras inom Statens Kulturråd.

Vi har uppfattat det som regeringens förslag att kulturrådet kommer att få en mer tydlig roll som samordnare på barn- och ungdomskulturområdet. Kommer detta även omfatta musikområdet eller kommer det att helt eller delvis hanteras av musikverket? Vi tycker inte detta är tydligt formulerat i utredningen.

Statens och kommunernas olika ansvar bör förtydligas

Den nationella kulturpolitiken har bla som mål att främja allas möjlighet [...] till att utveckla sina skapande förmågor.

I utredningen kan vi på sid 93 läsa:

- Förslag: Den nationella musikplattformen ska särskilt prioritera projekt som främjar barns och ungas möte med det professionella musiklivet.

På sid 94 står det vidare:

Barns och ungas eget musikutövande är en stor och viktig fråga, men utredningen anser att det i första hand är en uppgift för skolan, de kommunala musik- och kulturskolorna, studieförbunden och andra aktörer att ge barn möjligheter att lära sig spela olika instrument.

Vi är helt överens med utredningen kring betydelsen av att ge barn och ungdomar både en möjlighet att möta den professionella musiken och att få möjlighet att lära sig spela ett instrument. Vi anser dock att det uppstår en obalans i förhållande till den nationella kulturpolitiken när staten så tydligt anser att det är

statens roll att svara för mötet med det professionella musiklivet och kommunernas att svara för den ekonomiskt ojämförligt största delen – barns och ungdomars eget kulturutövande. Vi önskar att staten tog delansvar även för barns och ungdomars eget kulturutövande – exempelvis genom att stödja ett utvecklingsarbete inom musik- och kulturskoleområdet. Detta kan göras genom att ge SMoK medel för utvecklingsarbete eller genom att skapa för ny nationell organisation för utveckling av estetisk verksamhet både inom och utanför den obligatoriska skolan. Det finns exempelvis i Norge en liknande organisation som man kan dra erfarenheter av. SMoK bidrar gärna i ett sådant utvecklingsarbete.

Årets musik- och kulturskolepris

Sedan 1998 har Svenska Musikrådet delat ut ett pris till årets musik- och kulturskola. Finansierat priset har Ifpi, SAMI, STIM och Svenska Rikskonserter gjort. Under 2010 delades priset tillfälligt ut av Svenska Rikskonserter pga att Sv Musikrådets verksamhet i det närmaste upphört. Föreningen är nu också from 2010-04-20 formellt nedlagd.

För musik- och kulturskolorna är detta pris av stor betydelse och det vore mycket olyckligt om det inte kunde delas ut även 2011. Vi föreslår därför att Sv Rikskonserter får i uppdrag att administrera priset även hösten 2010. SMoK kan garantera administrationen våren 2011 om ingen annan kan göra det. Därefter bör priset hitta en ny form. Vi anser att det nya musikverket bör ta ansvar för en sådan process.

Musik Direkt, Jeunesse Musical, ETHNO ...

Utredningen tar även upp frågan om vissa andra av Rikskonserters verksamheter som nu saknar naturlig hemhörighet. Vi vill från SMoKs sida argumentera för att dessa verksamheter knyts närmare musik- och kulturskolorna.

Musik- och kulturskolorna är i första hand en lokal verksamhet. Ofta utgör musik- eller kulturskolan ett nav i kommunens kulturverksamhet, där personalen exempelvis är oumbärliga för vissa av kommunernas föreningar och orkestrar. Svagheten med denna starka lokala koppling, främst hos de mindre kommunerna, uppstår när eleverna når tonåren. De ställer då berättigade krav på en annan verksamhet än den som passade dem utmärkt när de var 9-10 år. De vill hitta andra utmaningar och ibland andra scener att framträda på, eller andra lokaler eller sammanhang att visa sin konst på. Den lilla kommunens resurser räcker ibland inte till. Vi tror att vi med en större regional och nationell plattform kan utveckla vår verksamhet. Gärna i samverkan med andra aktörer. Vi anser dock att vårt uppdrag att utveckla barnen och ungdomarna i de allra flesta fall bör finnas kvar till eleverna lämnar gymnasiet. Ibland längre.

För oss är därför Musik Direkt och andra arrangemang inte bara arrangemang. De är en del av vår utvecklingskedja. Vi skulle vilja se att vi på något sätt, ensamma eller i samverkan, kan utveckla dessa arrangemang ytterligare. Vi tror att vi på detta sätt kan utveckla vår verksamhet och på det sättet fullfölja det uppdrag vi har i kommunerna på ett bättre sätt. Kan detta även kopplas till ett tydligt nationellt uppdrag är vi beredda att axla detta.

Utredningen föreslår att det nya musikverket skall handlägga denna fråga. Vi deltar gärna i en sådan dialog med det nu föreslagna musikverket.

Sveriges Musik- och kulturskoleråd

Per Sjöberg
Ordf

Håkan Sandh
projektledare